

TÉMA MĚSÍCE

STO LET SKAUTINGU V LÍBEZNICÍCH

Tábor Hradčany v roce 2014

Skauti v Líbeznicích letos slaví 100 let od založení prvního skautského oddílu. Je to neuvěřitelná doba, která stojí nejen za oslavu, ale také za ohlédnutí se za tím, co se vlastně v této organizaci za celou tu dobu stalo.

Kde se vzali skauti?

Skauting je celosvětové hnutí, jehož cílem je výchova dětí a mládeže. Vznikl v roce 1907 v Anglii na základě myšlenek generála Roberta Baden Powella, který se se skupinou chlapců pokusil najít způsob, jak je zabavit a přitom na ně výchovně působit. V srpnu 1907 zorganizoval první skautský tábor na ostrově Brownsea. V lednu 1908 vydal knihu *Scouting for boys*, která shrnula základní principy skautingu.

Hnutí se rychle šířilo nejen v Anglii, ale i do dalších států. V roce 1911 se o prázdninách tehdy 35letý středoškolský profesor Antonín Benjamín Svojsík vydal do Anglie, kde navštívil skautský tábor a seznámil se s novými metodami výchovy mládeže. Po návratu sestavil družinu z žáků žižkovské reálky. V roce 1912 vydal knihu *Základy junáctví*, do které přispěla řada dalších autorů, například A. Jirásek, K. V. Rais, Dr. J. Guth-Jarkovský, obálku nakreslil Mikoláš Aleš. V létě 1912 se konal první skautský tábor v Čechách v Orlovských lesích nedaleko Lipnice nad Sázavou. Svojsík také začal skauting intenzivně propagovat napříč Českem.

První roky skautingu v Líbeznicích

Mladí chlapci v Líbeznicích, kteří chodili cvičit do Sokola, chtěli podnikat i výlety do přírody. Protože v Sokole pro výlety a putování v přírodě nenašli žádné pochopení ani podporu, rozhodli se založit si v Líbeznicích skautský oddíl, pod jehož hlavičkou by mohli tyto akce podnikat.

Vilém Fromm (1903–1939), zakladatel prvního junáckého oddílu v Líbeznicích

Dne 28. dubna 1923 vzniká první skautský oddíl, který má oficiální název: 1. oddíl Junáků – skautů RČS. Je pouze chlapecký a tvoří ho jedna družina

Pokračování na straně 3

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

když některý z líbeznických spolků dosáhne na metu sta let od svého založení, je to mimořádná událost. V listopadu tohoto milníku dosáhli líbezní skauti. Je proto pochopitelné, že se oslavám tak významného jubilea věnujeme v podstatné části tohoto zpravodaje. Oslavy se konaly v hale Na Chrupavce a v jejím okolí. Pro mě osobně bylo největším zážitkem vidět nadšení a obrovskou energii všech skautů a jejich vedoucích líbeznického střediska Willi pohromadě. Na jejich příkladu je dobře vidět, že když člověk dělá něco, co ho baví, výsledky se vždy dostaví. A to je inspirace pro nás všechny.

Vítání nových občánků do naší obce je tradice, kterou mám moc rád. V listopadu bylo celkem dvacet dětí tímto slavnostním aktem přivítáno a uvedeno do řad líbeznických občanů. Obec bude těmto dětem v průběhu jejich života partnerem a vzniká jí závazek vytvořit předpoklady pro jejich všestranný rozvoj od dětství až do dospělosti. Věřím, že se jim v naší hezké obci bude dobře žít.

Pokračujeme v úpravě míst pro kontejnery do jednotného designu. Aktuálně bylo upraveno místo u mateřské školy. Jedná se tak o třetí upravené místo pro kontejnery v tomto roce. Ještě letos dojde k novému vzhledu kontejnerového místa za zahradnictvím v ulici Pražská. A jelikož již byla dokončena rekonstrukce ulic K. H. Borovského, Bořanovická a Bedřicha Smetany, začneme v poslední zmíněné ulici na nově vydlážděném kontejnerovém místě vytvářet designové ohrazení. Celá tato lokalita je po v loňském roce zrekonstruované ulici Pakoměřická nyní hotova a zbývá již jen vysadit stromy. Jedná se o velký a viditelný kus veřejného prostoru, který se nám v obci podařilo upravit.

Stojíme na prahu posledního měsíce roku, v němž tradičně proběhne několik obecních akcí. V sobotu 2. prosince se v hale Na Chrupavce koná zahajovací ples, na kterém bude mít líbeznickou premiéru kapela Rose Melody pod vedením Štěpána Růžičky. Jedná se o swingovou kapelu navazující na tradici velkých tanečních orchestrů v menším formátu, která hraje vše od třicátých let po současnost. Takže určitě dorazte.

Hned následující den je první adventní neděle a na Mírovém náměstí bude připraven bohatý program. Uskuteční se vánoční trhy, zpívání koled se žáky ZŠ Líbeznice, rozsvěcení vánočního stromku a koncert v kostele sv. Martina. Na tomto koncertu vystoupí výborový David Uličník, který je členem vokálního kvartetu 4TET.

Na Štědrý den se tradičně sejdeme odpoledne na Mírovém náměstí, abychom se v předvánočním shonu na chvíli zastavili a pozdravili se sousedy při ochutnávání svačků, punče a grogu od místních spolků a horké čokolády od paní doktorky Evy Hlavíčkové. Společně si pak se žáky ZUŠ Líbeznice zazpíváme vánoční koledy.

Vidíte, že nás čeká bohatý program. Budu moc rád, pokud si najdete chvíli a setkáme se.

i ROZHOVOR

SKAUTING JE NA CELÝ ŽIVOT

Sedmileté působení ve vedení skautského střediska završila v říjnu Miriam Kupková. Na další funkční období se rozhodla již nekandidovat. Zanechala za sebou stejně nesmazatelnou stopu jako její předchůdci. Pojďme si připomenout nejdůležitější milníky jejího skautského života.

Skautingu se věnuješ již od počátku jeho obnovené činnosti po sametové revoluci. Jak jsi se k tomu vlastně dostala?

Pocházím ze Slovenska, ze Sabinova, a když se začala u nás obnovovat na počátku roku 1990 činnost skautingu a vznikal skautský chlapecký oddíl, byla jsem tehdy v mých sedmnácti letech u zrodu oddílu dívčího. Shromáždili jsme kolem sebe lidi, které spojovala stejná myšlenka, zájem o přírodu, hry v přírodě, tábory a výpravy, a vznik oddílu byl toho završením. Sabinov tehdy patřil do Prešovského okresu, se kterým jsem navázala spolupráci, skládala jsem tam skautský slib poté, co jsem v zimě (v iglú ☺) složila nováčkovskou zkoušku.

Podobala se obnova skautingu v Sabinově příběhu libeznického střediska? Tady se o znovuoživení skautingu po roce 1989 zasloužili skauti, kteří skautovali v roce 1968 i dříve.

Ano, také jsme navazovali na něco, co dříve existovalo. Získávali jsme od nich zkušenosti, chodili s námi na výlety, na společné schůzky a povídali si s námi a učili nás i první skautské písničky.

Kde jste měli klubovnu?

Tu jsme bezplatně získali od města ve sklepních prostorách Domu pionýrů, bylo to ponuré, vlhké místo. Snažili jsme si to tam zvelebit, takže na barvy na vymalování jsme si vydělali sběrem papíru. Na stěny jsme si namalovali přírodní motivy, čímž jsme si ty prostory trochu zútulnili, ale měli jsme z toho radost – bylo to první „naše“ místo.

Potom jsi přešla do Liberce na vysokou školu, jak jsi skautovala tam?

V rámci jednoho výjezdu do Čech jsem získala kontakt na liberecké skauty. Když jsem v roce 1991 začala studovat v Liberci, nechtěla jsem ze skautingu odejít. Našla jsem si středisko Stopa, kde jsem chtěla čerpat další zkušenosti, protože český skauting byl v některých ohledech dál.

Jak tě tam přijali?

Okamžitě mě využili, neměli tehdy nikoho, kdo by vedl starší dívky, rangers. Nebyl zde samostatný dívčí oddíl, ale roverský kmen, smíšený ze starších dívek a chlapců, rangers a roverů, a já měla na starost tu dívčí část. Takže z toho, abych se učila jiné věci, nakonec sešlo, ale i tak jsem se vlastně za pochodu učila.

Takže jsi celou dobu studia v Liberci vedla starší dívky v rámci roverského kmene?

Ano, spolupořádali jsme spolu s chlapci nejružnější akce, každý třetí víkend jsme jezdili na výpravy. Jednou jsme dostali z chlapeckého oddílu zadání, abychom ušili šest típí, když prý studuji v Liberci ten textil. Tím bychom si „mohli vydělat peníze“ na výpravy apod. Sehnali jsme dva staré šlapací šicí stroje, protože na elektrických to nešlo. Na asfaltovém prostranství před jednou základní školou jsme ty hromady metrů látek nastříhali a začalo šítí (nejdelší šev měl 11 metrů). Dokonce se těch šest našich típí využilo při prvním celostátním roverském setkání, které jsme pořádali. V Liberci se mi moc líbila spolupráce v chlapeckém oddílu. Pět neuvěřitelně sešlých bratrů, kteří poskytovali oddíl

obrovské možnosti. Ti chlapci se dostali třeba na Dachstein, na táborech měli různé dny přežití, chodili jsme každé úterý zpívat. Liberec byla moje velká skautská zkušenost, za kterou jsem nesmírně ráda. Dodnes jsem s těmi lidmi v kontaktu.

Vysokou školu v Liberci jsi dokončila a přestěhovala se do Prahy. Co bylo potom?

Ještě v Liberci jsem se dostala na Lesní školu v Roztokách u Prahy pro vedoucí roverů a rangers, kde jsem si dodělávala čekatelskou a vůdcovskou zkoušku. Tam jsem navázala spolupráci s dalšími skautkami z celé České republiky, včetně Prahy. Když jsem potom přešla z Liberce do Prahy za práci, začala jsem pomáhat s vedením světlušek a mladších skautek v oddíle střediska Ostříž z Prahy 4 na Budejovickách. Z té doby mám také spoustu přátelských vztahů, které trvají dodnes.

A co bylo dál?

Když se nám narodily děti, rozhodli jsme se v roce 2008 přestěhovat do Libeznic. Ještě předtím jsem zjistila, že přímo v Libeznicích je skautské středisko. Kontaktovala jsem střediskovou vedoucí Ivanu Krausovou a zanedlouho potom jsem zašla na schůzku rodinného skautingu ještě ve staré chatě v Arču. Potom jsme se přestěhovali a v roce 2009 jsme byli poprvé na táborech v Hradčanech u Mimoně s oddílem rodinného skautingu, Tornádem.

I když naše děti povyroستly, pokračovaly jsme s Lenkou Mikyskovou ve vedení světlušek v oddíle Klubíčka.

Jaká byla tvá cesta k funkci střediskové vedoucí?

Byla to taková rychlá doba. Po Ivaně Krausové byl střediskovým vedoucím zvolen Vojta Ovečka, který ale z osobních důvodů na funkci rezignoval. Po něm byl na mimořádném sněmu na zbylé období zvolený Jirka Mikysek. Rok nato na řádném sněmu jsem byla za vedoucí libeznického střediska zvolena já, což bylo v roce 2016.

Jak se zpětně díváš na dobu, kdy jsi byla střediskovou vedoucí, co se podařilo a co méně?

Je pro mne velkou ctí, že jsem tehdy byla zvolená. Libeznické středisko má velký potenciál. Máme opačný problém než jiná střediska. Zájem o vstup do skautu je větší, než kolik míst můžeme nabídnout. Volají nám maminky dvouletých dětí, abychom je zapsali do pořádku na přijetí do oddílu. Šlo tedy o to, abychom to zvládli a zároveň kvůli počtu neztratili skautský ráz. Počet vedoucích není neomezený a ve skautu nechceme jít cestou kvantity, ale kvality. Skauting není další volnočasová aktivita. Je to o celkovém způsobu života, který nezachíná a nekončí tím, že se jde jednou týdně na schůzku a v létě jede na tábor.

Zároveň jsem cítila, že je potřeba středisko stmelovat, protože tu byly dva názorové proudy, a také spolupracovat s okolními obcemi. Byla to doba, kdy jsme hledali i nové působiště, protože do původní chaty v Arču jsme se už nevešli, a tak schůzky byly i v prostorách Archy. Řešili jsme proto výstavbu nové klubovny v areálu základní školy, dokonce jsme na ni měli zpracovaný projekt. Tehdy nám vyšla vstříc obec, když nám nabídla prostory v nově budované Sportovní hale Na Chrupavce.

Miriam Kupková

foto archiv skautů

Kolik máte členů?

Celkem je nás 250. Využíváme klubovny v Libeznicích. Potom máme oddíl s názvem Vlčí důl ve Zloníně, oddíl v Hovorčovicích sdružuje vodní skauty a další klubovna je v Bašti. Děti z okolních obcí tedy nemusí chodit do Libeznic, ale mohou využít oddíly v obcích, kam to mají blíž.

Co bys popřála libeznickému skautingu?

Libeznickému středisku bych moc přála, aby se mu dařilo. Je to skvělé středisko. Máme tu spoustu výborných lidí a byla bych ráda, aby přinášeli stále nové nápady, aby se do všeho pouštěli s plnou energií a skauting se v Libeznicích dál rozvíjel. Přála bych si, abychom stále sloužili skautským myšlenkám a aby vedoucí vštěpovali dětem lásku k přírodě a respekt ke všem ostatním skautským hodnotám. Pak se z pravidelných schůzek, výprav a letních táborů může stát program a předznamenání na celý život.

Co bys dodala na závěr?

Jedna z důležitých věcí na skautingu je, že všechno děláme ve svém volném čase a bez nároku na jakoukoli odměnu. Vedoucí si berou dovolenou na to, aby mohli s dětmi být na táborech. Překvapil mě nedávno názor jedné rodič, že my si vlastně organizujeme tábor, oni nám na něj půjčí dítě, my si tam s těmi dětmi v přírodě odpočineme a všichni jsme spokojení. Tak to ale není. O ty děti máme starost a zodpovědnost nejen ve dne, ale i v noci. Nezřídka se stává, že nějakému dítěti není dobře, někomu se stýská, další se bojí v noci na hřídce. Takže vedoucí jsou jedním okem vzhůru a řeší, jestli se něco neděje, jestli třeba nefouká moc vítr, aby stany vydržely. Jsme stále v pozoru, co se může stát. Ale na druhou stranu, kdyby nás to nebavilo a neviděli jsme v tom smysl, tak to neděláme. Ale je moc milé, když nás některý rodič pochválí, taková pochvala je za všechny peníze a zahřeje u srdce.

Děkuji za rozhovor a přeji ti spoustu dalších krásných let se skautingem.

Radek Kraus

Dokončení ze strany 1

pod názvem Sokolové. Vedoucím prvního oddílu byl ustanoven Vilém Fromm. Oddíl měl okolo 12 členů.

První letní tábor se konal v roce 1923 u Kostelce nad Labem. Protože tenkrát na vesnici ještě nikdo nevlastnil automobil a autobusy vůbec nejezdily, vyrazili skauti na tábor pěšky a věci si vezli na dřevěném čtyřkolovém vozíku. Členská základna oddílu se postupem doby obměňovala, starší junáci po dosažení věku 18 let odcházeli a noví přicházeli.

V roce 1927 se stává vedoucím oddílu Václav Dobiáš, který v roce 1931 objevil místo u řeky Kamenice, mezi železničními stanicemi Spálov a Jesenný. Zde skauti postavili malou dřevěnou chatku, známou jako chata Pod Hvězdou, do které následující roky velmi rádi jezdili a kde se konalo mnoho skautských táborů.

Oldskauti

Postupem času skauti dospívali a již nemohli být členy dětských oddílů, a tak se v roce 1932 rozhodli založit klub oldskautů, jehož členy se stali muži ve věku 21 až cca 40 let. Za vůdce byl zvolen Václav Dobiáš a byl vybrán název 77. klub OS Willi na počest Viléma Fromma. Fromm byl v té době těžce nemocen a nemohl se činnosti klubu osobně účastnit. Klub začal vydávat časopis *Líbeznický oldskaut* a členové se věnovali sportovním činnostem, soutěžím a závodům, výpravám do chaty Pod Hvězdou a také organizovali několik úspěšných karnevalů a divadelní představení hry *Jízdná hlídka*.

První skautská klubovna

V roce 1935 proběhla stavba první skautské klubovny v Líbeznicích zvané „Skautský domov“. Jednalo se o jednoduchou dřevěnou stavbu s krytou

verandou, ve které se svítilo petrolejovými lampami. Projekt klubovny vytvořil Václav Dobiáš a postavili si ji sami skauti na pozemku pana Plicky. Klubovna stála až do roku 1960 u potoka pod ulicí Jana Pavlky, dnes je to pole za cvičištem pro psy.

Zákazy skautingu

Nutno ještě podotknout, že naplno se neskautovalo celých 100 let. V činnosti skautů byly doby, kdy byl skauting zakázán. Bylo to období od roku 1940 do konce druhé světové války, do roku 1945, kdy se skauting nehodil do programu nacistů, a bohužel v dalším období od roku 1950 až do roku 1968 zase nevyhovoval komunistům. Zázračné byly roky 1968–1970, kdy po tzv. pražském jaru byl skauting povolen, ale hned na to, za normalizace od roku 1970, opět zakázán, a to až do roku 1989.

Tábor v Plané nad Lužnicí v roce 1930, po stranách vozíku stojí bratři Dobiášové (vlevo Václav, vpravo Stanislav)

Výlet na kolech do Benátek nad Jizerou, někdy mezi lety 1935 a 1938

První skautská klubovna v Líbeznicích v roce 1935

První obnovení po válce

Po válce v roce 1945 bylo ohromné nadšení, a tak se brzy obnovila činnost oddílů v Líbeznicích nejen chlapeckých, ale vzniká i první dívčí oddíl. Letní tábory se konaly od roku 1945 do roku 1949, třikrát v Jesenném u chaty Pod Hvězdou, v roce 1946 v Malé Bukovině u České Lípy a v roce 1948 na zřícenině Hrádku u Raškovic.

Chata v Jesenném

V letech 1950–1968, kdy byl skauting nežádoucí, někteří bývalí členové v práci s dětmi pokračovali pod hlavičkou turistických či jiných organizací. Líbeznické to stále lákalo na místo skautských táborů mezi Jesenným a Spálovem u řeky Kamenice do chaty Pod Hvězdou. Ta ale v roce 1957 vyhořela a další chatu na stejném místě si nadšenci postavili v roce 1961. Do této chaty, která byla známá pod názvem Stará voda, se jezdilo až do roku 1998, kdy se o její likvidaci, opět požárem, patrně zasloužil Rybářský svaz ze Železného Brodu, který si tímto krokem zvětšil plochu rybníka na úkor pozemku, kde chata stála.

Tábor v Jesenném u chaty Pod Hvězdou v roce 1947

Obnovení skautské činnosti v letech 1968–1970

Obrovská radost po povolení skautingu na jaře v roce 1968 v Líbezních vyústila v červnu v uspořádání srazu všech bývalých skautů opět u chaty Stará voda v Jesenném. Zúčastnili se ho nejen bývalí členové, ale i jejich rodinní příslušníci, přibližně 60 osob. Z této dvoudenní akce je dochováno mnoho fotografií, a dokonce i filmový záznam.

Po dvacetileté odmlce, bohužel pouze po dobu dvou let, se v Líbezních obnovila činnost střediska, začala práce v oddíle chlapeckém i dívčím. V neuvěřitelně krátké době se v roce 1968 podařilo vybudovat novou klubovnu, a to v místě dnešního Areálu zdraví. V té době to bylo jen zarostlé prostranství. Tato klubovna stála až do jara loňského roku.

O prázdninách roku 1969 se uskutečnil první chlapecký tábor. V následujícím roce 1970 dva tábory, dívčí a chlapecký. Tábořilo se opět na osvědčeném tábořišti na louce u Staré vody v Jesenném. Je s podivem, že při registraci v roce 1969 bylo zaevidováno 84 členů (dětí i dospělých). V září roku 1970 byla činnost skautů opět zakázána a zdálo se, že již navždy.

Kdo byli Vilíci

V období mezi roky 1970 až 1989 se skutečně činnost skautů v Líbezních téměř úplně zastavila. Jen stále existovala osobní přátelství mezi bývalými členy. Část z nich jezdila na chatu Stará voda se svými rodinami a přáteli. Ale přeci jen existovalo jedno téměř tajné společenství. Nejstarší skauti a skautky z předválečné a poválečné doby, kteří k sobě stále cítili velkou náklonost, si vytvořili sdružení nazvané „Vilíci“. Vzniklo z iniciativy Václav Dobiáš, Ladislava Šíly a Miroslava Pavelky, a protože pro jejich věk už nepřípadalo v úvahu nějaké trampování, začali se pravidelně scházet v Praze-Karlíně v restauraci Ham-burk. Tato setkání nazývali „Velké vytí“. Protože měli velký smysl pro humor, bylo na srazech hodně vesel. Když měl některý člen kulaté narozeniny, obdržel vtipně veršované a ručně malované blahopřání. Pravidelně se scházeli v letech 1972 až 1997.

Třetí obnova skautingu v roce 1989

Po listopadových událostech roku 1989 se opět otevřela cesta k obnově skautské činnosti v Československu. Bývalí skauti neváhali, již v prosinci téhož roku byly schváleny stanovy České Junáky a od ledna roku 1990 začala pracovat Ústřední rada Junáky. V tomto roce také byly naše organizace skautů a skautek přijaty opět do světových asociací WOSM a WAGGGS.

Na tuto situaci také ihned reagovali skauti v Líbezních. Již v lednu 1990 proběhla první přípravná schůzka. S tehdejšími Místními národními výbory bylo dohodnuto navrácení klubovny. V únoru proběhla ustavující schůze Junáckého střediska v Líbezních a vedoucím střediska byl zvolen Jaroslav Dobiáš – Dója. Po zabydlení klubovny začal v dubnu pracovat dívčí oddíl „Poštoly“ pod vedením Evy Červenkové a chlapecký oddíl „Vlci“ pod vedením Miroslava Jelínka – Fifky, kterému pomáhal Václav Mikoláš – Miky.

Kde budeme tábořit

Začalo se také uvažovat o uskutečnění letního tábora. Otázkou bylo, kde najít nové tábořiště, protože kvůli sporům s Rybářským svazem se již nedalo s tradičním místem u chaty Stará voda počítat. Tábořiště se podařilo najít vedoucímu střediska Jaroslavu Dobiášovi – Dójovi a Miroslavu Jelínkovi – Fifkovi u vesnice Dušníky nedaleko Obříví v ohybu řeky Vltavy. První porevoluční tábor se uskutečnil společný pro chlapce a děvčata a byl velmi úspěšný.

Devadesátá léta

Po prvním letním táboře v roce 1990 začala další činnost oddílů i střediska. Jezdilo se na výlety a výpravy, trénovaly se country tance na vánoční be-

Chlapecký tábor v Jesenném v roce 1970

Dívčí tábor v Jesenném v roce 1970

Chlapecký oddíl na chatě Stará voda v Jesenném v roce 1990

Oběd na táboře v Dušníkách v roce 1990

Nástup na táboře u Zourovského mlýna v roce 1991

Tábor v Hradčanech v roce 2015

sídku, pod názvem Ejchuchu, a dospělí oslavili první společný silvestr v klubovně. V následujícím roce 1991 pokračovala práce v oddílech a ve středisku v započatém tempu. Družina skautů a skautek se účastnila prvního okresního kola Svojskova závodu v Klecanech, skautky vystoupily s country tanci na Československé všeobecné výstavě na Výstavišti a v Líbezních se konala Jitřenka, setkání českých a slovenských exilových skautů a skautek ve staré vlasti.

Tábořiště v Dušníkách nebylo moc ideální, a tak se pro další rok 1991 hledalo nové místo. To našel Jaroslav Dobiáš poblíž Mnichova Hradiště v bývalém vojenském prostoru u Zourovského mlýna. Uskutečnila se tu velikonoční výprava a v létě zde proběhl druhý skautský tábor, opět s velkým úspěchem.

Rok 1992 – světlušky a vlčata a začátek nových tradic

Protože zatím byly v oddílech jen skauti a skautky ve věku 11–15 let, bylo na jaře v roce 1992 rozhodnuto doplnit oddíly o mladší děti ve věku 7–10 let pojmenované světlušky a vlčata. Postupně se přihlásilo 22 nových dětí, které vytvořily dvě nové družiny. Vznikla i první roverská družina starších skautů a skautek ve věku 16–26 let pod vedením Martina Šíly, která podnikla cestu pěšky z Líbeznic na chatu Stará voda po vzoru svých předchůdců. V říjnu 1992 se stal na dalších 14 let novým vedoucím střediska Josef Šíla. Vznikly střediskové akce jako pálení čarodějnic s volbou Miss čarodějnice, jarní kuličkáda a podzimní lampionový průvod s pokládáním věnců u památníku na náměstí. Všechny tyto akce se od té doby pravidelně konají každý rok.

Tábor v Hradčanech

Do třetice hledání tábořiště bylo v roce 1992 vybráno místo u řeky Ploučnice v lese mezi Mimoní a vesnicí Hradčany. Od té doby líbezní skauti na tomto místě táboří již 31 let. Tedy s výjimkou dvou táborů, kdy v roce 1995 se tábor uskutečnil v Kostelci u Jihlavy a v roce 2013 ve Skryjích u Brna. I když tábořiště u Ploučnice i jeho okolí se během té doby změnilo, přesto si již několikátá generace líbeznických skautů a skautek toto místo oblíbila natolik, že už si nikdo neumí představit, že by se v létě nejelo do Hradčan. I letos se tam konaly hned tři táborové turnusy.

Roky 1993–2005

V dalších letech se chlapecký i dívčí oddíl účastnil mnoha skautských závodů, zimního přechodu Brd, orientační soutěže Prahou plnou strašidel, koupání v bazénu v Neratovicích, velikonočních výprav, organizace dětských karnevalů, výprav na chatu Stará voda v Jesenném a po jejím vyhoření na srub Ranč na protějším břehu řeky Kamenice či jezdil v zimě lyžovat na hory.

Vedení střediska

V roce 2006 byla po Josefu Šilovi zvolena střediskovou vedoucí Ivana Krausová. V letech 2013–2016 se ve vedení střediska vystřídali Vojtěch Ovečka – Lachtan a Jiří Mikysek – Fred. Od roku 2016 až do poloviny října letošního roku středisko vedla Miriam Kupková. Na další období byl zvolen Petr Figalla – Chrástal.

Letní tábory

Vývrcholením celoroční skautské činnosti, na které se všichni těší a pilně připravují, jsou letní tábory. Kromě přípravy vlastního táborového programu je náročné si tábor postavit. Naštěstí byl ve středisku vždy dostatek ochotných rodičů, roverů, starších skautů a skautek, oldskautů a dalších přátel, kteří jezdí do Hradčan tábory stavět a bourat. Postavit stany, týpy, kuchyn a další vybavení je pořádný kus práce, za což patří všem velké poděkování.

Od roku 1990 do roku 2003 se každý rok konal jeden turnus letních táborů, což se změnilo v roce

2004, kdy se děti poprvé rozdělily na dva turnusy, tábor mladších a tábor starších (roverů), aby šlo připravit každému oddílu program přiměřený jejich věku. V dalších letech se vznikem nových oddílů na středisku se začaly táborové turnusy rozdělovat nikoli podle věku dětí, ale podle oddílů.

Vznik dalších oddílů

Do roku 2006 existoval v líbeznickém středisku pouze jeden dívčí a jeden chlapecký oddíl. V roce 2006 vznikl v Líbeznicích nový oddíl rodinného skautingu Tornádo pro předškolní děti a rodiče. Kromě schůzek a dalších akcí začal jezdit i na samostatné tábory. Oddíl fungoval do roku 2012. Od roku 2010 se středisko začalo rozrůstat, vznikl oddíl Stopařů, v roce 2014 oddíl Klubiček a Amazonek.

Na podzim v roce 2014 přibyl oddíl vodních skautů Pátý oceán, který má svoji klubovnu v Hovorčovicích. Vedle skautské výchovy se věnují vodáckým aktivitám na pramicích, na kterých trénují na rybníku v Hovorčovicích, nebo jezdí na řeky a další vodní plochy. Vodáci se z jedné posádky (družiny) postupně zvětšili na současných pět. Pátý oceán jezdí i na samostatné tábory, které probíhaly nejdříve na Desné, v Kovářově, na Kokořínku,

Vodní skauti na pramicích

Kuličkíada v roce 2012

Rozdávání Betlémského světla o Vánocích

Jedna z disciplín na celostřediskové výpravě v Mentaurově v roce 2023

Surikaty – hra na přetahovanou

foto Tomáš Maněna

Tábor v Hradčanech v roce 2021

foto Tomáš Maněna

Nová skautská lavička v parku u zdravotního střediska

foto Václav Mikoláš

Oslavy 100 let skautingu v Líbezních

foto Boris Turek

třikrát v Hradčanech u rybníka a poslední tři roky na Lipně v Horní Planě.

V roce 2017 se chlapecký oddíl Vlků a Netopýřů přestěhoval do nové klubovny ve Zloníně a vznikl oddíl Vlíčí důl. V následujícím roce 2018 v Líbezních vznikl další chlapecký oddíl Surikaty. Posledním přírůstkem byly v letech 2020 a 2021 družiny benjamínků – Broučci a Veverčata, což jsou předškoláci ve věku 4–7 let.

Současnost

V současné době v líbeznickém středisku funguje šest dětských oddílů, z toho čtyři v Líbezních – Amazonky, Stopaři, Surikaty a Štíky, oddíl Vlíčí důl ve Zloníně a oddíl vodních skautů Pátý oceán v Hovorčovicích. Dále má středisko roverský kmen a kmen oldskautů. Scházíme se v klubovnách Na Chrupavce v Líbezních a v klubovnách ve Zloníně, v Hovorčovicích a v nové klubovně v Bašti. Každý oddíl má své schůzky a výpravy a také se účastní mnoha dalších akcí.

Středisko organizuje akce, jako je například celostředisková výprava (letos na Mentaurově), vzdělávací akce pro rádce skautských družin Zavít, pro dospělé maškarní ples nebo Férovou snídani pro veřejnost. Vedoucí se vzdělávají na čekatelských a vůdcovských zkouškách a na kurzech zdravotník zotavovacích akcí. Děti jezdí jednou za dva roky na skautské závody, ti mladší na Závody světlušek a včlat a starší na Svojsíkův závod; v posledních dvou letech s velkými úspěchy. Například v letošním okresním kole Svojsíkova závodu ve Staré Boleslavi obsadili líbeznické hlídky v chlapecké kategorii všechna první tři místa a v dívčí kategorii první a čtvrté místo. Děti i vedoucí se účastní i mezinárodních akcí, jako je Intercamp (2022 Francie, 2023 Německo) nebo Jamboree – světové setkání skautů a skautek (2019 USA, 2023 Korea).

Počet členů střediska byl v letech 1990–2008 mezi 40–80 členy, v roce 2009 překročil stovku a od té doby vystoupal až na současných 247 členů.

O víkendů 11.–12. 11. 2023 uspořádalo skautské středisko oslavu 100. výročí. Skauti a skautky postavili na Chrupavce za zdravotním střediskem ukázkou stanového tábora, uspořádali výstavu, přednášky nebo koncert. V sobotu ráno byla na nástupu vztyčena státní vlajka a následně obcí prošel slavnostní průvod, který byl ukončen u nové skautské lavičky v parku u zdravotního střediska. Lavička je dar skautům od obce Líbeznice a je na ní umístěna pamětní tabule s citátem zakladatele skautského hnutí.

Eva Červenková, Ivana Krausová a Martin Šíla
foto archiv skautského střediska Líbeznice

! UPOZORNĚNÍ**TERMÍN ÚHRADY POPLATKU
ZA KOMUNÁLNÍ ODPAD V ROCE 2024**

Vážení občané,

chtěli bychom vás s předstihem upozornit na změnu termínu úhrady poplatku za svoz komunálního i bio odpadu. V roce 2024 bude možné poplatky **uhradit nejdříve od 8. ledna**, přesný termín bude i s aktuální cenou uveřejněn na webových stránkách obce.

Důvodem změny termínu je nutnost sladit poplatkové období, které končí 31. prosince aktuálního roku, s účetním systémem obce na rok další.

Pokud zašlete platbu za úhradu poplatku za odpad na účet obce před výše uvedeným datem, bude vám platba vrácena zpět na účet.

Děkujeme za pochopení.

OÚ Líbeznice

TÉMA**CESTA JE OPĚT LEMOVÁNA STROMY**

Sázení stromů vypadá na první pohled jednoduše – vykope se jáma, do ní se dá strom, přitrhne se zemina, uvažuje se ke kůlům, zaleje se. A už se může zelenat. Jenže na druhý pohled to tak není. Zelený pás pod školou by mohl vyprávět. To bylo tak...

V září 2019 nastoupili prvňáčci do nové školní budovy nazvané Neorondel a o rok později v září 2020 nastoupili pracovníci s těžkou technikou do zeleného pásu pod školou. Během necelých dvou měsíců zde vytvořili mlatové cesty. V prosinci 2020 na cesty nastoupila zahradnická firma, která vysázela bohatou alej podél hlavní cesty, několik solitérních stromů a také keřový pás. A na jaře 2021 se všechno skutečně zazelenalo. To byla krása.

Jenže přišlo jaro 2022 a už se nám tolik nezeleňalo. Listnaté stromy sice nasadily pupeny, některé dokonce vyhnaly i nějaké lístky, ale většina z nich najednou začala chřadnout a do léta zde byla alej na první pohled uschlých stromů. Co se stalo? Proč stromy uschly? Kdo udělal chybu? Spoustu takových otázek musela obec řešit se zahradníky, den-

drology i poskytovatelem dotace. Stromy byly v záruce, takže bylo jasné, že zhotovitelská firma výsadbu nahradí. Jenže stále nebyla známá příčina uhynutí skoro 50 stromů, většinou javorů babyk. Zrovna odrůdy, kterým se v jiných částech obce skvěle daří. Uběhl podzim, začalo jaro 2023 a alej byla složena z převážně mrtvých stromů.

Ale s létem se vše k dobrému začalo obracet – keřový pás byl vylepšen a upraven; nově vzniklé záhony tak už budou dostatečně vidět při sekání trávy. Tráva se také sekala častěji, abychom zahubili sekáním plevel, a také byly konečně odstraněny mrtvé stromy. Rázem byla alej velmi chudíčká, ze souvislého porostu se staly spíše solitéry. Ale přišel listopad a s ním výsadba nových stromů. Kvůli možné kontaminaci původních jam špatnou zemi-

nou byly raději vykopány jámy nové a v bezpečné vzdálenosti od původních. A než přijel svatý Martin, stala se alej zase alejí. Doufejme, že to bude jako v pohádce, kdy zazvoní zvonec a problémům se stromy na zeleném pásu bude konec.

Pozorným návštěvníkům jistě neuniklo, že pár stromů ještě chybí. Ano, skutečně chybějí, ale jsou již objednány. Před výsadbou původní stromy ještě prošly kontrolou a bohužel jich několik vykazovalo nedobry stav. I ty budou co nejdříve nahrazeny jedinci novými.

Stromy, držte se.

-lč-
foto -lč-

DISKOTÉKA

Milé Líbeznice,

kdo nebyl na diskotéce osmdesátek a devadesátek (konala se 21. října), ten jako by nebyl. Všechna pozitivní energie se soustředila v hale Na Chrupavce a všichni tanečníci a tanečnice tančili jako o život.

Zejména starší ročníky. Ano, ti, kteří zažili hudbu osmdesátých let na vlastní tělo... Ať už jim bylo pět, osm, třináct, či dvacet let. Prostorem se správným nasvícením se nesla hudba interpretů jako Boney M., ABBA, Duran Duran, Europe, Desireless, Modern Talking, Sandra, Pet Shop Boys, Kim Wilde, Michael Jackson, Madonna... Chce se mi vzdychnout: „Ach, to byla doba!“ (Komentáře, že jsme žili v socialismu, nechte stranou.) Vzpomínky se vracejí jako ochočené drzé lázeňské veveryky...

A celou tu atmosféru osmdesátých let ještě umocnili ti, kdo neváhali a vytáhli své pečlivě uschované taneční komplety či dobové „kroje“. Šustákových souprav s členkou bylo dost (jeden tanečník měl i naprosto super paruku a vypadal, jako by se propadl časem), jen vyrazit na tenis či spartakiádu. Různé aerobní kostýmky všem ženám neskutečně

slušely a někteří se snažili alespoň členkou s flitry a lesklými kalhotami přispět k tehdejší diskotékové atmosféře. Zatímco starší ročníky předváděly taneční kreace, mladší ročníky (ti, kdo se narodili starším ročníkům) stále posedávaly u stolů či na baru a ne a ne se odvázat. Zaslechla jsem cosi o lidské důstojnosti. Co na to říct?

Já osobně jsem o lidskou důstojnost přišla ve druhé třídě základní školy v hodině tělocviku, když se učil a posléze známkoval šplh. Zatímco ostatní šplhali po kluzké tyči jako cvičené opičky, já a moje kamarádka Jana jsme se tyče křečovitě držely 10 cm nad zemí a ne a ne se pohnout, ke smíchu všech včetně soudružky učitelky. Šplh a důstojnost za pět. Sorry jako, ale já už nemám co ztratit! Nadšení z tance a divokých nekoordinovaných pohybů si vzít opravdu nenechám.

Ale radost mi i ti mladí udělali, lehce před půlnocí a s menším promile v žilách najednou ukázali, že ožívají, a tančili a tančili a tančili... Se slzou v oku vzpomínám na naše taneční vrcholy třeba při písni Y.M.C.A. od Village People.

Mám příslib na jarní opáčko, kdo se přidá?

*Tanečnice z Líbeznic
foto -dj-*

OBECNÍ POLICIE

NEPOUČITELNÝ ZLODĚJÍČEK

Poslední říjnový den obdržela obecní policie oznámení o zloději, který v potravinách v Líbezních odcizil zboží z volného prodeje v hodnotě cca 100 Kč a následně z prodejny utekl.

Hlídka OP na prodejně z kamerového záznamu zjistila podobu muže, který zboží odcizil, a po několika minutách pátrání ho zajistila.

Muž se ke krádeži doznal, kdy uvedl, že odcizil párky, protože měl hlad a nemá kde bydlet. Po negativní lustraci v databázi PČR byla muži uložena v příkazním řízení pokuta za krádež.

Téhož dne se v odpoledních hodinách dostavil na služebnu obecní policie oznamovatel, který uvedl, že dnešního dne kolem 14. hodiny neznámý muž odcizil ledvinku jeho nezletilé dceři. Ledvinka obsahovala mobilní telefon v hodnotě 3 000 Kč a klíče. Ledvinku měla dívka položenou na lavičce nedaleko dětského hřiště v Areálu zdraví v Líbezních.

Popis muže se nápadně podobal muži bez domova, který téhož dne kradl v potravinách Líbeznice. Podezřelý muž byl druhý den opět zajištěn hlídkou obecní policie a předveden k podání vysvětlení, kde se po poučení doznal i ke krádeži ledvinky s mobilním telefonem. Dále uvedl, že telefon prodal v Praze neznámému muži za 200 Kč a ledvinku zahodil v Praze-Ládví.

Vzhledem k opakované krádeži bylo jednání uveřejněného muže postoupeno příslušné přestupkové komisi, která mimo peněžitého trestu může takové osobě uložit tzv. omezující opatření, které spočívá v zákazu pohybu v katastru určené obce.

INFORMAČNÍ SYSTÉM OBECNÍ POLICIE

Od září letošního roku využívá Obecní policie Líbeznice nový informační systém pro městské a obecní policie MP manager. Tento systém výrazně usnadňuje administrativní činnost a zpřístupňuje evidence a databáze, jako jsou například evidence přestupku, základní registry, registr obyvatel, registr silničních vozidel, pátrání po osobách a podobně.

Velmi efektivní je nativní mobilní aplikace FTT ALPR (Automatic License Plate Recognition) pro OS Android, která lustruje registrační značky vozidel nasnímané na ulici. Je napojena na informační systém MP Manager, který slouží k vedení agendy obecní policie.

Funke aplikace se spouští v mobilním telefonu nebo tabletu, kdy se uvede do provozu kamera. Ta snímá registrační značky zaparkovaných vozidel,

které se automaticky ukládají a zobrazují na boku aplikace. Načtené registrační značky jsou podkresleny barevně. Zelená barva znamená, že je vozidlo v pořádku, oranžová, že vozidlo již bylo obecní policií řešeno, kdy se ukáže historie záznamů, červená barva znamená, že je vozidlo v pátrání Policie České republiky.

Pokud je vozidlo zaparkováno v rozporu se zákonem, založí strážník do aplikace novou událost, doplní o příslušný paragraf, pořídí fotodokumentaci přestupku a v mobilní tiskárně vytiskne předvolání pro osobu podezřelou ze spáchání přestupku.

Vše funguje online, tedy od založení události až po kontrolu v připojených databázích v reálném čase.

*Rudolf Sedláček
foto archiv OP*

PRVNÍ AKCE ERASMUS+ V LÍBEZNICKÉ ŠKOLE – GRANADA, ŠPANĚLSKO

Sobota, 14. října 2023 – pro někoho běžný víkendový den, pro naši školu, některé děti a jejich rodiče Den D. Právě v tento den se uskutečnil historicky první výjezd v rámci programu Erasmus+, jehož akreditaci jsme nedávno získali.

Neohrožená posádka žáků 8. a 9. tříd společně se statečnými učitelkami vyrazila na týden směr Španělsko – Granada. Už na letišti nenechali nikoho na pochybách, že které školy a vesnice pocházejí! Věhlas a slávu pak šířili i po celý tamní pobyt. Naše průzkumníky čekal nabitý týden výuky ve španělské škole, obohacený o množství mimoškolních aktivit.

V neděli je i ve Španělsku škola zavřená, a tak naše výprava navštívila spoustu zajímavých míst, například katedrálu v Granadě, uchvacující výhled na Alhambru – Mirador de los Carvajales, ochutnali tapas v restauraci Puerta de los Tristes, výborné churros na Plaza de Bib-Rambla a mnoho dalšího.

ŽÁCI ZVLÁDLI JAK VÝUKU, TAK VÝLET

Od pondělka již začala výuka – nebojácná reprezentace naší školy zahájila vyučování a nevedla si vůbec

špatně! Děti se seznámily s místními, představily se jednotlivě i ve skupinách, pak si společně zahrály hry a nakonec začaly pracovat na projektech na různá témata (sport, festivaly, hudba, jídlo, památky), vše samozřejmě v angličtině. V dalších dnech si vyzkoušely jiné aktivity, zdokonalily se v prezentačních dovednostech, zúčastnily se i hodin tělocviku a technologie. Veliká pochvala našim dětem (i líbeznickým učitelům angličtiny) patří za to, jak skvěle naši osmáci a deváťáci zvládli výuku i mezi staršími dětmi. Myslím, že o jejich jazykových dovednostech nemůže být nejmenších pochyb. Zároveň se naši pedagogové intenzivně účastnili výuky na různých stupních školy, v různých předmětech, aby načerpali co nejvíce zkušeností, nových metod a impulzů do výuky pro líbeznickou školu. Rádi poskytlí naše know-how španělským kolegům a vzájemně se tak obohatili.

Ačkoli výuka probíhala každý den do pozdních odpoledních hodin, zvládl náš tým pak ještě další výlety, například desetikilometrový výšlap na horu Torreon de Albolote, návštěvu Alhamby, vědeckého parku v Granadě s výkladem v angličtině, návštěvu muzea.

V pátek už posádka hlásí úspěšné zakončení průzkumné mise – dopoledne ještě ve škole získali certifikáty o absolvování pobytu Erasmus+, v podvečer již přesun na letiště a hurá domů. Unavení, nabití dojmy a spokojení načerpali naši žáci zkušenosti k nezaplnění. Za naši školu děkujeme všem dětem za výbornou reprezentaci a pedagogům za obětavou péči během celé cesty. Skvělá práce! Adiós y gracias España!

*Jana Skuhřavá,
koordinátor projektu Erasmus+
foto archiv ZŠ*

PODZIMNÍ ZUŠ

S přicházejícím podzimem se v ZUŠ neukládáme k zimnímu spánku, v naší škole naopak panuje nebválý ruch. Přípravě nových projektů učitelé hudebního, tanečního i výtvarného oboru společně se svými žáky věnují víkendy i prázdninové dny.

Pěvecký sbor již po několikáté o podzimních prázdninách vyjel do Českého ráje na podzimní soustředění. Kromě nábívy nového repertoáru si během čtyř dnů děti stihly zahrát i řadu her a zažít nezapomenutelné společné chvíle. Je radostí sledovat,

jak se díky těmto zážitkům všem daří táhnout za jeden provaz i při „tvrdé práci“ – například při nahrávání Líbeznického koledníčku, který jsme LÍBEZNICIM NA (náměstí) MÍRU připravili během první listopadové soboty.

Dalším velkým soustem, které si pěvecké oddělení – tentokrát třída sólového zpěvu Nadi Novotné – vzalo za své, je nábívy muzikálu Kocourek Modroočko (hudba Marek Eben), na jehož premiéru se můžete těšit v Divadle Karla Hackera v únoru. Jak asi tušíte, nebude se pouze zpívat. K muzikálu neodmyslitelně patří i herecký projev, tanec, scénografické zpracování, takže důležité úkoly zastanou i žáci tanečního a výtvarného oboru. Jelikož se jedná o náročný a dlouhodobý projekt, velká poklona patří všem zapojeným vyučujícím.

A aby nepřišli zkrátka ani klavíristé, kteří si svou partu při cvičení moc neužijí, pořádá pro ně paní učitelka Gaálová víkendová soustředění, kde se na klavír a muziku podívají i trochu netradičně.

Výtvarníci v říjnu do naší školy pozvali svůj YouTube idol – akademického malíře Jiřího Housku, s nímž zkoumali možnosti pokročilé malby v propojení s ukázkami podmalb starých mistrů. Nyní již připravují vánoční keramiku – vzoreček uvidíte na plakátu připraveném pro 12. vánoční Líbeznění.

Jsmo rádi, že můžeme dětem nabízet všechny tyto tvůrčí aktivity, že nacházíme podporu rodičů i vedení školy a zřizovatele, a budeme rádi, když nás při některé z veřejných akcí navštívíte.

*Iva Štrynclová
foto archiv ZUŠ*

DIGITÁLNÍ POMŮCKY V ZŠ LÍBEZNICE

V letošním roce jsme na líbeznické škole výrazně rozšířili fond digitálních pomůcek, které mají žáci a vyučující k dispozici. Od roku 2022 jsme ve škole používali pět mobilních učeben, které obsahovaly celkem 80 Chromebooků. V letošním roce jsme počet mobilních učeben zvýšili na třináct! V současné době již máme mobilní učebny na všech budovách a podlažích. Výrazné investice nám umožnil Národní plán obnovy (NPO), který je určen primárně pro nákup digitálních pomůcek do výuky, dále pak program Prevence digitální propasti, z nějž je možné financovat mobilní zařízení a nový program šablon pro školy s názvem Jan Amos Komenský. Celková výše investice dosáhla téměř 3 milionů korun.

Počet Chromebooků, které jsou aktuálně k dispozici ve výuce, jsme navýšili na téměř 200 ks a doplnili je o 120 tabletů s operačním systémem Android a 30 tabletů s odnímatelnou klávesnicí se systémem Chrome OS. Všechna tato zařízení jsou používána napříč předměty.

Velkou novinkou letošního roku je celá paleta digitálních pomůcek pro výuku nové informatiky. Od školního roku 2023/2024 se předmět Informatika zařadil do rozvrhu všech žáků od 4. do 9. ročníku. S digitálními pomůckami se ale v rámci základů digitálních kompetencí budou setkávat žáci již od 1. ročníku. Zatímco napříč všemi ostatními předměty si budou žáci osvojovat digitální kompetence, v předmětu informatika je čeká informatické myšlení.

Pro ty nejmladší jsme do školy pořídili třídní sady Blue-bot. Od 4. ročníku budou žáci trénovat informatické myšlení s edukativní stavebnicí ScotieGo a mini roboty Vex123. Roboti Vex123 mají několik

úrovní obtížnosti a komplexity, takže se s nimi žáci budou potkávat až do 6. ročníku. Pro žáky 2. stupně pak jsou k dispozici OzzoBoti, roboti Edison a programovatelné destičky MicroBit. Zapomenout nesmíme na čistě softwarové pomůcky Scretch, Make-Blok a portál Umíme.to, který je u učitelů velmi oblíbený napříč předměty. Škola také zakoupila multilicence elektronických učebnic Flexibooks a v současné době probíhá jejich zpřístupňování žákům na 2. stupni. V neposlední řadě jsme pro podporu čtenářské gramotnosti pořídili 90 ks čteček elektronických knih se zajímavým portfoliem knižních titulů.

Na škole nově působí dva ICT koordinátoři, paní učitelka Barbora Filsaková pro 2. stupeň a pan učitel Jakub Najmon pro 1. stupeň. Oba mají za úkol pomáhat ostatním kolegům při zavádění nových digitálních kompetencí a pomůcek do výuky.

Jan Dadík
foto archiv ZŠ

Mobilní počítačová učebna

Výuka pomocí Chromebooků

PEDAGOGICKÁ DIAGNOSTIKA V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Každý, kdo překročil práh mateřské školy dne 4. září, vstupoval do nového školního roku s jistým očekáváním. Hrůzu nejmenších provázela možná strach z neznámého nebo z prvního velké odloučení od těch nejbližších. Často v tyto dny ukápnou nejedna slzička, ať už tomu malému stvoření, nebo mámě s tátou. Naštěstí než obrátíme pár listů v kalendáři a měsíc se uchýlí ke svým posledním dnům, z celé mateřinky je sehraný tým. Téměř všechny děti opráší své předprázdninové kamarádství a utvoří si další.

My pedagogové ten cvrkot řídíme, usměrňujeme a směřujeme k dosažení nejlepších vzdělávacích výsledků u každého jedince. Po zářijové adaptaci přichází běžný režim splňující všechny body Rámcového vzdělávacího programu. Dny prokládáme kulturními akcemi, a to vzdělávacími, divadelními nebo zábavními.

Uzkou vazbu s rodiči udržujeme při společných tvořivých odpolednech spolu s dětmi či při individuálních konzultacích. Proč individuální konzultace? K čemu jsou dobré? Konzultaci si u nás v MŠ může vyžádat každý rodič a v případě potřeby projednat vývoj, chování nebo cokoli jiného ohledně svého dítěte. I my učitelky oslovujeme rodiče některých dětí ke společnému setkání. K oslovení těchto rodičů máme většinou pádné důvody. Nejdůležitějším ukazatelem ke zvýšené pozornosti pro nás je provedená pedagogická diagnostika dítěte. Běžný občan možná netuší, že již počátkem školního roku probíhá ve všech mateřských školách diagnostika dětí. Ta má za úkol zaznamenat vývoj jedince ve všech oblastech s ohledem na věk. Diagnostika se provádí dvakrát během školního roku s časovým odstupem přibližně šesti měsíců. Pozorovány jsou

tyto oblasti: motorika, grafomotorika, zrakové vnímání a paměť, sluchové vnímání a paměť, vnímání prostoru a času, základní matematické představy, řeč (myšlení), sociální dovednosti, sebeobsluha (samostatnost) a také hra. Díky provedenímu šetření máme možnost poznat silné i slabé stránky dítěte. Ujasnění silných stránek umožňuje cíleně podněcovat jeho nadání, podporovat talent. Stejně důležité je i včasné rozpoznání slabších míst, ta pak můžeme systematicky v časovém horizontu pozvolna rozvíjet, podněcovat a „vývojový skluz“ postupně snižovat. Z tohoto důvodu se diagnostika provádějí opakovaně s časovým odstupem, který nám ukáže rychlost vývoje pozorovaných oblastí. Vývoj dítěte má určitou posloupnost a také časovost. Časovost znamená, že schopnost, dovednost nastupuje neboli k ní dítě dozraje v určitém věku. Důležitý je i fakt, že vývoj jedince je individuální, každé dítě je jiné a vyžívání jednotlivých oblastí může být rozdílné. Na mysli musíme mít i fakt, že každé dítě

jinak reaguje na podněty, jinak získává zkušenosti, dovednosti i vědomosti. Na druhou stranu při dlouhodobém nezdaru, stagnaci nebo zaostávání dítěte ve vývoji dbáme na včasnou stimulaci, ať už ve spolupráci s rodiči, či individuálním přístupem v MŠ, případným vypracováním Plánu pedagogické podpory daného dítěte, a v krajním případě nastupuje na řadu spolupráce s odborníky.

V konečné fázi nám diagnostika dítěte potvrdí školní zralost nebo nezralost jedince před vstupem do základní školy. Zvládnutí čtení, psaní, počítání vyžaduje určitou míru vyzrálosti a připravenosti. Z tohoto důvodu jsou doporučení, která od nás dostávají rodiče předškoláků pro vstup do základní školy či případný odklad, postavena na pevném základě dlouhodobého pozorování. Je to prostě, vše má svůj čas a nic se nedá uspěchat.

Jiřina Svobodová
foto archiv MŠ

HISTORICKÉ OKÉNKO

ZEDNÍCI

Zedník je řemeslník, který pracuje na budování staveb, jejich opravách nebo omítání. Pojmenování zedník je odvozeno od viditelného výsledku jeho práce – zdi.

Počátky zednického řemesla v našem prostředí bychom mohli nalézt na slovanských hradištích, kde se od 10. století začaly stavět církevní stavby, knížecí paláce nebo jen jejich části. Stavěny byly z kamene a spojovacího materiálu, malty. Ve Staré Boleslavi archeologové objevili zbytky obranného opevnění přemyslovského hradiště z 10. století, které bylo postaveno z kamene zděním na maltu. Jedná se o zděnou fortifikaci, jednu z nejstarších na našem území. Také v nedaleké Praze té doby se podobně stavělo, přibližně kolem roku 965 židovský kupec Ibrahím ibn Jákúb, který Prahu navštívil, ve svém spise popsal, že město Fraga bylo z kamene a vápna (pokud popis neplatil jen pro hradiště nad ním).

Obliba kamenných zděných staveb se rozšiřovala, stejná a podobná technologie byla používána

Kontribučenská sýpka, májový průvod, druhá polovina 20. století

i ve stoletích následujících. Významným investorem staveb 12. století, zejména církevních komplexů, byl řád cisterciáků. Měl vlastní stavební hutě, kde pracovali odborníci, kteří rovněž připravovali dokumentaci ke stavbám. Pracovali na zakázkách i pro další instituce. Měli zkušené políry, kteří na stavbách mohli zastupovat vedoucí stavební hutě. Cisterciáci byli zakladatelé gotického stylu u nás.

Poměrně dlouho byla profese zedníka typickým městským stavebním řemeslem, stejně jako kameník. Jelikož výstavba se soustřeďovala zejména do měst, zedníci spolupracovali s kameníky a někdy se jejich profese prolínaly. Obě řemesla s kamenem pracovala, jen kameník byl o něco výše, kámen dokázal upravovat do linií a ornamentů.

Ve středověku zedníci na venkově pracovali spíše na zakázku, zde budovali církevní stavby a šlechtická sídla. V Líbeznicích té doby byl postaven kostel sv. Martina s farou a okrouhlou ohradní zdí (na místě čp. 142) a tvrz (na místě domu čp. 42).

Obyvatelé vsí si stavěli své příbytky většinou svépomocí z materiálů, které ve svém okolí měli k dispozici, jako byly hlína, kámen sesbíraný z polí, dřevo, proutí, stébla trav apod. Na rozdíl od měst, kde si měšťané domy nechávali stavět zedníci a kameníky a stavební materiál si dávali dovážet.

Ve druhé polovině 15. století dochází k přestavbě měst ve stylu pozdní gotiky, inspirované italským stavitelstvím. Domy jsou zdobeny štuky a sgrafity. Do Čech přišli italscí řemeslníci, mezi nimi zedníci se znalostí nových technologií. Práce měli dost, rostly i počty zedníků. Časem si navzájem konkurovali, a tak si začali zakládat profesní cechy, které svým způsobem regulovaly a zároveň kontrolovaly přetlak zedníků, ceny a kvalitu práce a chránily zájmy svých členů na trhu práce. V Praze byl cech zednický a kamenický založen v roce 1458. Ve městech začali pracovat lidé, kteří přišli z venkova, byli zvyklí na těžkou práci a naučili se ovládat zednické řemeslo.

V podstatě do 17. století byly jako základní stavební materiál používány kámen, písek, vápno a dřevo. Změny technologií a materiálů dosud tradičně používaných nastaly po třicetileté válce (1618–1648), která se doslova stala pohromou. Oblast Polabí byla během těchto válečných let naprosto vypleněna. Po jejím skončení zůstala krajina zplundrována, obytné domy byly zničeny, a to včetně církevních objektů, lesy byly vydrancované, pole zanedbaná, neobdělána. Původní obyvatelé byli z velké části vyvražďeni nebo zemřeli v důsledku hladu a nemoci, někteří zem opustili. Válečná strádání přežil jen zlomek obyvatelstva.

Po skončení třicetileté války nastal pro nové majitele většiny panství přetěžký úkol obnovit totálně rozvrácené hospodářství. Aby toho mohli docílit, nejprve museli přivést nové osadníky, pracovní sílu, ale ti také museli mít střechu nad hlavou. Majitelé panství zdevastované objekty nechali opravovat a další postavit, jednalo se i o domy pro samotnou vrchnost, pro jejich sloužící, ale i pro domácí zvířata, tedy včetně hospodářských budov jako ovčínů, stájí apod. Zejména stavební profese měla velmi naplno.

První písemné zmínky o zednících v Líbeznicích se objevují ve druhé polovině 17. století. Ve čtyřicátých letech 18. století v obci žil zednický polír, syn líbeznického šenkýře, který se narodil 2. listopadu 1695. Polír je z dnešního pohledu označení pro stavbyvedoucího, dozorce nebo předáka na stavbě, který měl významné pravomoci a rozhodoval i o konečné podobě stavby. Zednickému řemeslu se v obci mimořádně dařilo. A líbezníční zedníci se stávali vyhlášenými.

Zednická profese byla preferována a vyhledávána, a aby zedníci práci zvládali v termínu a dílo stihali, brali si k sobě pomocníky, přidavače. Byli limitováni časem, jelikož se dalo stavět jen v měsících, kdy nemrzlo, což se nikdy nedalo předem přesně odhadnout. Jejich pracovními nástroji byly zednické lžice, olovnice, vrátke, kalfasy, fanky, kolečka, lopaty, žebříky. Na sobě měli koženou zástěru a na nohou dřeváky nebo byli bosí. Na stavbách se pracovalo, dokud nemrzlo. Až později si brávali kožené pracovní boty.

Kostel sv. Martina

V 17. a 18. století v regionu dochází k nebývalému stavebnímu rozvoji. Hlavním investorem regionu byl šlechtický rod Nosticů, vlastník Pakoměřického panství a Měšic od roku 1678. Líbeznice byly jeho součástí od roku 1652. V roce 1724 byla v Líbeznicích postavena patrová fara s mansardovou střechou pokrytou šindelem a k ní byla v roce 1764 přistavěna konírna.

V padesátých letech 18. století František Václav Nostic zahájil výstavbu velkoryse pojatého nového sídelního zámku v Měšicích, navrženého dvorním architektem Antonínem Haffeneckerem, včetně hospodářských budov, nové vesnice Měšice a dalších hospodářských dvorů v Bašti, Mratině a Veleni a kontribučenské sýpky v Líbeznicích a Sluhách. Starší hospodářské dvory panství – pakoměřický a hovorčovičský – byly renovovány.

Roku 1788 byla zahájena stavba líbeznického kostela sv. Martina, rovněž navrženého architektem Antonínem Haffeneckerem. Stavbu vedl zednický mistr Matěj Kinzel z Měšic.

Zednický mistr musel mít bohaté profesní zkušenosti a schopnosti dobrého organizátora včetně zvládnutí dodržení rozpočtu a harmonogramu prací. Zkrátka, musel být natolik schopný, že architekt, který projektovou dokumentaci vytvořil, měl na něj stoprocentní spolehnouti. Jen pro představu, jaké profese se podílely na stavbě líbeznického kostela: zedníci, tesaři, pokrývači, přidavači, dráteníci, koláři, zámečníci, truhláři, varhanáři, sochaři, pozlacoři, malíři, sklenáři, kameníci, bednáři, klempíři, řemenáři.

Odkud stavební materiál na stavbu kostela přiváželi: Kámen se lámal v lomech u Velkého Baště, v Líbeznicích u zvonce a na kostelním poli u Mratína. Cihly dodávala panská cihelna v Líbeznicích a v Praze, vápno se vozilo ze staroměstské a novoměstské vápenice v Praze, dřevo z Lobkovic, Hřebečnicku, Klecan a Libně, písek se vozil z klíčanského háje.

Masivní výstavba nových objektů a oprava stávajících vyžadovaly obrovské množství stavebního materiálu. Začal se využívat materiál, kterého bylo v kraji dostatek, což byl spraš – cihlářská hlína, z níž se v panské cihelně vyráběly cihly a střešní tašky. S cihlou, která měla standardní rozměr, se dobře pracovalo, zdění bylo kreativnější než práce s kamenem, nicméně pevný kámen bulizník z místních lomů se používal nadále.

Líbezníční zedníci měli skvělou pověst, v 19. století se podíleli na výstavbě rozrůstající se Prahy, ale i v zahraničí, v Německu. Pracovali však zejména na rozvoji své rodné obce, na provozních budovách cukrovaru, jeho komínů, školy v čp. 142, na výstavbě soukromých domů a zemědělských hospodářských objektů.

Každodennost rodiny zedníka první poloviny 20. století

Práce zedníka nebyla celoroční. Na stavbách zedníci pracovali od jara do podzimu, v zimě byli doma. Museli si hledat jinou práci, třeba na kampani v místních cukrovarech. Ale přesto nepatřili k těm movitějším vrstvám společnosti v obci, spíše naopak. Většina z nich žila velmi skromně.

Z vyprávění syna zedníka se dozvídáme, jak prožívaly děti vánoční svátky v první polovině 20. století:

„Otec byl zedník, jezdil také ven do Drážďan do Německa na práci. V zimě byl doma. Na Štědrý den, to jsme nejedli nic jiného než čočku k obědu, aby se nás držely peníze, jak říkala maminka. Řeknu vám, ale stromček jsem neviděl, co jsem byl živ. Jak jsem prožíval Vánoce? Byl tady takový prodej stromků. Tady prodávala stromky nějaká paní Maxová. Já tam stál, ruce v kapsách, a ten stromček jsem moc chtěl a vona vyhodila větvičky, jak ulamovali. Já jsem si takovouhle větvičku vzal a utíkal s ní domů. A teď jsem sháněl stojánek. Tak jsem si udělal stojánek z řípy. Obalil jsem ho do papíru, tu větvičku jsem do něho zastrčil a pověsil jsem tam dvě nebo tři cukrátky, jeden ořech, rozsvítil jsem pod ním a takhle večer jsem na to koukal. No, k večeri jsme měli kapra nebo králíka na černo a k tomu vánočku. Já vám řeknu, maminka když nadělovala, tak přinesla takový pytlíček cukrátek a říkala: „Ty dva, ty dva, tu máš, tu máš,“ takhle to podělila, a „co zbyly ty dva,“ říkala, „to si nechám na rozdělávání“. Takový my děti měly Vánoce.“

Jen pro představu, jak početně bylo zastoupeno zednické řemeslo v Líbeznicích – konkrétně v roce 1926 v obci byli tito zedníci: Antonín Luka, František Koubek, Josef Kraus, Karel Černý, Václav Šmíd ml., Václav Krejčí, František Svoboda, Václav Svoboda, František Toulec, Václav Šíla, Josef Pecka, Antonín Šerák, František Husák, Václav Novák, Václav Aim, Karel Aim, Václav Turek, Václav Šmíd st., Josef Rosůlek, Antonín Černý, Antonín Bohm st., Antonín Bohm ml., Josef Křehnáč, Josef Šerák, Josef Böhme.

Ve druhé polovině 20. století byla v obci postavena osmiletá základní škola (roku 1963), dostavěna školka, vybudovány zdravotní středisko, Dům služeb a desítky nových domů. Líbezníční zedníci se podíleli na všech těchto stavbách, byli to: mistři bratři Alois Zahradka, František Zahradka, Emanuel Prokop, František Kupec, Antonín Cuc, Václav Šíla, Pavel Trgiňa, Jaroslav Trgiňa, Miroslav Korint, Václav Pazdera, Václav Forst, Josef Góza a Antonín Góza, Josef Pánek, Jaroslav Kovala, Jaroslav Holub.

Ve 21. století v Líbeznicích opět dochází k rozsáhlé výstavbě rodinných domů a bytů. Stavby obvykle provádějí stavební firmy, jejich zedníci jsou většinou z bývalých evropských států Sovětského svazu jako Ukrajiny a Moldávie. Ale také z asijských zemí.

Stavební materiál se již nevyrábí ze suroviny, které se nacházejí a vyrábějí v regionu, ale jsou dováženy. Dají se nakoupit v Líbeznicích ve stavebních SRB-SERVIS na Mělnické, ale také za hranicí katastru v několika prodejnách stavebnin v Bořanovicích a v Praze. Zedník jako profese se již v obci téměř nevyskytuje.

(Zdroje: VONDRUŠKOVI, A. a V.: *Řemesla a výroba. Praha, Vyšehrad 2015, s. 164–167; BARTOŠOVÁ, A.: Diplomová práce monografie středověké vesnice. Praha, 1980, s. 43; Voličský seznam z roku 1926.)*

Hana Bílková
foto archiv -hb-

LÍBEZNICKÁ CHRUPAVKA 2023

Neděle 5. listopadu 2023 byla po roce opět ve znamení turnaje barevného minivolejbalu v hale Na Chrupavce. Klub VK Líbeznice uspořádal druhý ročník turnaje Líbeznická CHRUPAVKA, na který dorazili hráči z osmi spřátelených klubů: SK Prosek, TJ Neratovice, TJ Kralupy nad Vltavou, TJ Církvice, SK Radotín, SK Volejbal Kolín, TJ Sokol Dobřichovice a VK LVI Praha.

Turnaj byl tentokrát vzhledem k vysokému počtu týmů rozdělen hned do tří částí. Ráno v oranžové barvě bylo sice jen 11 týmů, ale nejmladší žlutá barva se odehrála v maximálním možném počtu 24 týmů a atmosféra tomu odpovídala. Poslední přišla na řadu nejstarší červená barva, které se účastnilo 16 týmů. Celkem na turnaj dorazilo 115 dětí.

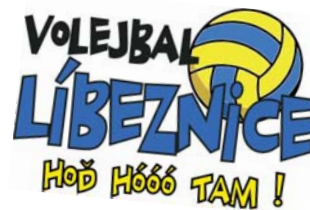
Za Líbeznice nastoupilo dohromady 11 týmů, když mezi nejstarší kategorií byli i někteří odchovanci VK Líbeznice, kteří již pokračují s volejbalem ve větších klubech SK Kometa Praha (Nelly Brůnová, Sarah Amorim) nebo SK Prosek Praha (Daniel Lar, Jindřich Kos).

Červený tým

Žlutý tým

Pořadí týmů na 1.–6. místě:

ORANŽOVÁ

Líbeznice A
Neratovice B
Líbeznice B
Líbeznice C
Líbeznice D
Neratovice A

ŽLUTÁ

Kolín C
Kolín B
LVI Praha A
Líbeznice A
Kralupy E
Kralupy C

ČERVENÁ

Radotín A
Neratovice A
Líbeznice Církvice
Prosek 1
Líbeznice B
Dobřichovice A

Děkujeme obci Líbeznice za finanční příspěvek, firmě PREVIO, s. r. o., za drobné odměny pro děti v podobě „céček“ a společnosti Mondelēz za odměny sladké. Stejně tak patří poděkování správci haly Zdeňku Stibaloovi za ochotu při přípravách techniky v zázemí haly – například bez časomíry a mikrofonu by nešlo uspořádat akci v podobné kvalitě.

Příští rok se těšíme na shledanou.

Tomáš Holý
VK Líbeznice, z. s.
foto archiv volejbalu

www.volejbal-libeznice.cz

ČTVRTÝ ROČNÍK SPORTOVNÍHO ODPOLEDNE PRO DĚTI A RODIČE

Opět jsme se po roce sešli v Areálu zdraví. Tentokrát jsme museli přesunout akci na říjen, jelikož nám v srpnu neprálo počasí. Neděle 8. října 2023 byla také zprvu deštivá, ale krátce po 14. hodině se začali registrovat první odvážlivci.

Děti plnily úkoly na různých stanovištích – čekal je například fotbal, basketbal, slalom zručnosti, lukostřelba, ale také aktivity spojené s přemýšlením. Letos se účastnila spousta velmi malých dětí. Nejmladší chlapec měl 1,5 roku. Sportovců jsme napočítali něco přes osmdesát.

Stanoviště měla vždy dvě úrovně – náročnější a jednodušší pro ty nejmenší. Děti byly za splnění úkolů odměněny balíčkem (hračka, pití a lístek na výherní odměny pro rodiče). Za asistence dětí, které pod pódiem každou hodinu losovaly, si nejen rodiče odnášeli pěkné ceny. Velké poděkování patří sponzorům: Lee Pokrývák FASHIONistka.cz za poukázky

na oblečení, Stanislavu Mádlovi za výborná vína, nakladatelství Víkend za pěkné knihy pro děti i dospělé, MUDr. Evě Hlavičkové za poukazy na dentální hygienu a dalším. Akce by se nemohla uskutečnit bez týmu, který byl opět sestaven z úžasných pomocníků od teenagerů po dospělé. Velký dík patří i technickým službám a obci.

Celým odpolednem nás provázel Petr Továra alias DJ Dino a naše vizážistka Pavlínka, která měla na starost malování na obličeji. Děti si mohly zařadit ve skákacím hradu.

Sportovní odpoledne jsme zakončili po 17. hodině. Zúčastnil se ho i náš pan starosta, který

mimo jiné popřál k 16. narozeninám jedné z pomocnic.

Děkujeme všem za účast. Tento ročník byl poslední, ráda bych umožnila dalším aktivním občanům uskutečnit zase jinou zajímavou akci.

Každopádně vás ráda pozvu na Karneval na ledu, který se již připravuje. Datum konání: 17. prosince 2023.

Budeme se těšit!

Martina Macková
www.tvavyzva.cz
foto Radek Macek

 Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

xxx.

Fasse z r. 1855 vykazuje: Výtěžek zahrádky 24 kr.; z kostelní pokladny 66 zl. 10 kr., v čemž zahrnuta nadace Paroubkova 20 zl.; za službu v kostele a ve škole 31 zl. 10 kr., místo školního pole v náhradu 15 zl., z normálního škol. fondu 4 zl., zvýšený školní plat ze 230 dětí, z nichž se čítá a odráží 10 zl. na nemocné, je 405 zl. 22 kr. Koledy ze 160 domů 8 zl.; 24 zl. 30 kr. místo desátku 12 korců žita, kterýž to desátek vyzdvižen byl úpisem z 1. listopadu 1851. Od vrchnosti 3 sudy piva po 8 zl. = 24 zl., 6 korců polí s výnosem 8 zl. po korci = 48 zl., úhrnem 541 zl. 28 kr. Z toho pak bylo vydání: podučitel

teli dává učitel 110 zl., za čištění dvou světnic 24 zl., zbyvá čistých 407 zl. 28 kr. Podučitel dostával mimo to 40 zl. od vrchnosti.

Zajímavé je z doby té znění smlouvy, kterou uzavřeli učitel Vojtěch Hrubeš s pomocníkem Josefem Malým; zní: „Ujednání mezi Vojtěchem Hrubešem, líbeznickým učitelem a mezi nově přijatým Josefem Malým, školním pomocníkem: 1. Se přijmul dle vyššího povolení, aby on dle předepsaných pravidel v školním cvičení pokračoval. Svě pány duchovní představené sobě vážil a jim patřičný čest prokazoval. 2. Svěho domácího pána jeho slušné zařízení povolný byl, cokoliv se v domě slyší, nikdá z domu nevynášet a jinde nevypravovat a tu se sváru a rúznic vystříhá; i se pamatuje, zbytečné cizích domů navštěvovat, protože z takového navštěvování jen pohoršení a pomluvy pocházejí. 3. Učitel netrpí na žádný způsob od mládence hraní karet neb opilství, neb s cizí chasou z občanstva nějakou společnost. Chce-li pomocník někde na den cestovat, má se i na svobodný den učitelovi oznámit; učitel oznámí dále. 4. V učení muzice a zpěvu musí nápomocen být, školní světnice v pořádku a čistotě držet, před

dívkami nikdy nic jíst pít, nic nezpůsobného před mládeží mluvit, ani od nich co nepatřičného požádat, než co sami dobrovolně rodiče mu pošlou; hrđost a furie se netrpí; na své věci i jemu svěřené věci a své šatstvo v pořádku a čistotě držet a za svěřené věci stát a mravně sobě chodit. 5. Zdaž by pomocník se těmto mravným a záslužným námitkám protivoval a je zachovávat nechtěl, uspokojit se musí, když se jemu šestinedělní vejповěď dá, a on takovou pokojně přjmouti se váže. 6. Naproti tomu se učitel váže jemu dáti stravu, a sice v poledního času oběd, co dům dá, a večer chleba. Ukáže pomocník na sobě volnost a pilnost, prádlo se mu vázu čistit dát. Na penězích jemu učitel dá služby ze svého 40 zl.

Jenž se stalo dne (datum schází)

Josef Malý m. p. Vojtěch Hrubeš m. p.
Pomocník učitel

Na místě těch 40 zl. přijímám vše tyto Accidence, které předešli pomocníci užívali.
Josef Malý m. p.

AD

 OBECNÍ KNIHOVNA

S KNIHOVNOU PŘÍMO DO AMAZONIE

V pondělí 23. října 2023 jsme se ve žluté skautské klubovně přenesli do vzdálené Amazonie a mohli zprostředkovaně strávit pár desítek minut ve společnosti indiánského kmene Quechua.

Průvodcem nám byl Marek Šťastný, který si přivezl z deštného pralesa nejen vzpomínky, ale hlavně mnoho zkušeností.

Díky jeho poutavému vyprávění jsme se s ním virtuálně prošli pralesem od relativně přátelského

okraje až do jeho hlubšího a nebezpečnějšího nitra. Seznámili jsme se s indiánskou komunitou Ruku Samay, která se snaží vzdorovat civilizačnímu tlaku a stále si udržuje šamanskou linii a původní způsob života v souladu s přírodou. Poznali jsme tak prostředí, ve kterém indiáni žijí svůj běžný každodenní život. Díky jedinečným osobním zážitkům Marka Šťastného jsme mohli objevit kouzlo rostlin síly, které šamani používají k léčbě těla i ducha.

Po skončení přednášky následovala živá diskuse, například i na téma sebepoznávání či léčebných programů v péči kmenového šamana. Zajímavostí na závěr bylo, že léčebné i léčebné procesy je možné absolvovat i s českým překladem.

AD

foto Zdeněk Stibál

MUŽI, KTEŘÍ VÝZNAMNĚ PŘÍSPĚLI K POZNÁNÍ O SVĚTĚ

XVII.

Koncem 16. století pokračoval pokrokový rozvoj fyziky. Postupně se prosazoval světový názor založený na Koperníkově modelu sluneční soustavy a astronomická měření ho stále přesvědčivěji potvrzovala. Vědecká metoda zkoumání se mohla opírat o výsledky práce myslitelů, kteří stojí u počátků novověké evropské filozofie.

V Anglii to byl Francis Bacon a ve Francii René Descartes. Oba představují poněkud odlišné, ale vzájemně se doplňující přístupy ke zkoumání přírody a charakterizují různé směry, jimiž se ubírala vzájemně soupeřící anglická a francouzská fyzika té doby.

Francis Bacon (1561–1626) se narodil do rodiny tzv. nové šlechty, která získala své majetky po likvidaci statků římskokatolické církve v Anglii. Přípravoval se na studium práv, ale celý život se věnoval politice a zastával v Anglii vysoké státní funkce. Zdůrazňoval význam vědění, které dává člověku obrovskou moc, a zabýval se myšlenkami „velkého obnovení věd“, jež by přinášelo lidem užitek a přispělo i k lepší organizaci lidské společnosti.

Filozoficky nejdůležitějším dílem Francise Bacona je *Nové organon* z roku 1620, *Eseje* z roku 1597

a *Nová Atlantis* vydaná posmrtně v roce 1627. Bacon je představitelem anglického empirismu, který zapůsobil i na anglické fyziky včetně Newtona.

Ve Francii ovlivnil filozofické myšlení především René Descartes (1596–1650). Pocházel ze vzdělané šlechtické rodiny. Studoval práva i medicínu, jako dobrovolník v holandském a pak v bavorském vojsku prošel Evropou i Čechami a někdy se uvádí, že se účastnil i bitvy na Bílé hoře.

Na dlouhých dvacet let pak zakotvil v Holandsku, kde se v červenci 1642 sešel i s Janem Amosem Komenským. Descartesovy názory narážely na odpor a vyvolávaly útoky ze strany jak katolických, tak protestantských kruhů a tyto útoky poněkud plachého Descarta deprimovaly. Jeho vědecké dílo mělo i řadu stoupenců a nakonec vzbudilo zájem švédské královny Kristiny. Pozvala Descarta do Stockholmu a ten ji musel vyučovat filozofii třikrát týdně od pěti hodin ráno. Descartes, který byl zvyklý vstávat až k polednímu, takový režim, znásobený drsným severským podnebím, ovšem dlouho nepřežil. V únoru 1650 zemřel na zápal plic a v roce 1666 byly jeho ostatky převezeny do Paříže. Dnes je pohřben ve starobylém kostele Saint Germain-des-

-Prés, jeho lebka, která byla při převozu ostatků zcizena, odděleně v Muzeu člověka v Paříži.

Descartes je zakladatelem francouzského racionalismu. Je znám jeho výrok „Cogito ergo sum“ („Myslím, tedy jsem“) a na základě rozumových úvah také založil svou vědeckou metodu.

Descartes spolu s Pierrem de Fermatem (1607–1665), francouzským matematikem, který se proslavil svou tzv. Velkou Fermatovou větou a Fermatovými čísly, platí za zakladatele analytické geometrie. Jeho nejznámější spisy jsou *Geometrie* z roku 1637, *Rozprava o metodě* z téhož roku, *Vášně duše* z roku 1649 a *Principy filozofie* z roku 1644.

Katolická církev zařadila Descartesovy spisy na Index zakázaných knih; dekretem Svatého oficia z 10. října 1663 byla na index zařazena práce *Meditationes de prima philosophia* dekretem Svatého oficia ze dne 20. listopadu 1663 a ze dne 22. května 1720 další filozofické spisy.

/zdroje: internet, Wikipedie, I. Štoll – *Dějiny fyziky*/

AD
foto Google

Francis Bacon

René Descartes

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

7. 11. 1811 narozen český spisovatel, básník, překladatel a sběratel českých lidových písní a pohádek Karel Jaromír Erben – *Kytice z pověstí národních*, *České pohádky*

8. 11. 1900 narozena americká spisovatelka Margaret Mitchell – *Jih proti Severu I.*, *Jih proti Severu II.*

13. 11. 1850 narozen skotský prozaik, esejista a básník Robert Louis Stevenson – *Klub sebevrahů*, *Ostrov pokladů*, *Podivný případ Dr. Jekylla a pana Hyda*

16. 11. 1810 narozen český básník Karel Hynek Mácha – *Máj*, *Marinka*, *Cikáni*

30. 11. 1835 narozen americký novinář, spisovatel a humorista Mark Twain – *Dobrodružství Huckleberryho Finna*, *Milionová bankovka a další příběhy*, *Yankee z Connecticutu na dvoře krále Artuše*

Obec Líbeznice
Vás zve

Sobota 2. 12. 2023
TRAMPOTY ČERTA HUBERTA

Veselá pohádka o čertu Hubertovi, kterého vyslalo peklo do Krkonoš pro Loupežníka Bukvíci. Jenže Loupežníkovi spadla do ucha šiška - zdalipak čerta vůbec uslyší? Pojdte s námi do pohádky a přesvědčte se, že i s čerty může být legrace!

Začátek představení: 14:30 a 16:30 hod.

Délka představení: 45 minut, určeno pro děti 3 - 10 let

Po představení bude probíhat výtvarná dílna.

Sobota 16. 12. 2023
O VESELÉM VÁNOČNÍM STROMEČKU

Vánoční poetická pohádka o tom, jak Hanička a Honzík Palečkovíc píší dopis Ježíškovi a jak zachraňují v lese nemocný stromeček. Co myslíte, povede se jim to, když jim přijde na pomoc Veverka Čiperka a pan doktor Datel...?

Začátek představení: 14:30 a 16:30 hod.

Délka představení: 45 minut, určeno pro děti 3 - 10 let

Po představení bude probíhat výtvarná dílna.

**Představení bude v modrém sále
v hale Na Chrupavce, vstup zdarma.**

SANTINI

GENIUS

A ANDĚLÉ

Sof=Musici

koncert k 300. výročí úmrtí
Jana Blažejše Santiniho Aichla

barokní hudba italských skladatelů 17. století
Barbara Strozzi, Isabella Leonarda,
Chiara Margarita Cozzolani

kaple svaté Anny v Panenských Břežanech

9. 12. 2023 / 18.30 hodin

vstup 200 Kč

Horní zámek, Hlavní 11, Panenské Břežany

75

ZŠ a ZUŠ Líbeznice

vás srdečně zve na

12. vánoční

Líbeznění

20. 12. 2023 od 18 hodin v sále ZUŠ
účinkují žáci základní umělecké školy

Tvá Výzva

II. LÍBEZNICKÝ KARNEVAL NA LEDĚ

17. 12. 2023 14:30 - 17:30 h

Areál zdraví - KLUIZISTĚ
v Líbeznicích

Věková kategorie:

I. 3-6 let 15-16h

II. 7-12 let 16-17h

PROGRAM

představení masek
překážkové dráhy
volné bruslení
vyhodnocení masek

SOUTĚŽÍCÍ DĚTI

startovné 90,-Kč

v ceně je čaj, sladkost a oceněné masky obdrží výhru
doprovod na led pouze u mladší kategorie 1 dospělá osoba

Akci pořádá Martina Macková za podpory obce Líbeznice.

NUTNÁ REGISTRACE
registrace na www.tvavyzva.cz

www.tvavyzva.cz

tel.: 736 473 427, email: martinamackova@tvavyzva.cz

Cara Plasma

To nejcennější je ve Vás!

Zrelaxujte tělo i duši!

Darujte krevní plasmu
a odměňte se poukazem
do wellness v hodnotě
5.000 Kč.

Jediné, co pro zařazení do
soutěže musíte udělat,
je absolvovat 2 odběry
krevní plasmy v období
od 1.12.do 29.12.2023.

Soutěž probíhá na všech
pobočkách společnosti
Cara Plasma.

www.caraplasma.

Realitní makléř pro Líbeznice a okolí

Bydlím tu s Vámi a bude velkou ctí Vám pomoci s prodejem nemovitosti nebo hledáním nového domova.

Daniel Skružný

604 999 909

RE/MAX
G8 Reality

Milí sousedé,

řešíte některou z těchto životních situací?

Rádi byste zajistili sebe a rodinu pro případ nenadálých životních situací?
Potřebujete se pojistit na škody způsobené ostatním?

Plánujete koupi nového bydlení, blíží se konec fixace, nebo v jiné společnosti padá úrok rychle dolů?
Jste si jisti, že Vaše pojistka je skutečně funkční a pokryje škody na nemovitosti při současné rychlé změně její hodnoty?
Uvažujete o úvěru na auto nebo vybavení domácnosti a chcete jej, co nejvýhodněji?

Přemýšlíte, jak si užít důchod v budoucnosti?
Máte volné peníze a rádi byste je dobře zhodnotili?

Vytvořím Vám finanční plán dle Vašich představ.

Pojďme si o tom popovídat...

Libuše Kopřivová

Finanční poradenství
Ve Dvoře 746, Líbeznice
+420 777 938 464
libuse.koprivova@ovbmail.cz

Prodejna detektoru kovů

- Hobby detektory
- Lokátory inženýrských sítí
- Magnet fishing
- Půjčovna detektorů
- Široký sortiment skladem na prodejně
- Seznámíme Vás s hledáním pokladů

774 823 712

detektorypilot.cz

Lánská 167, Líbeznice

DETEKTORY PILOT

Obec Líbeznice

vás srdečně zve na

ZAHAJOVACÍ PLES

2. prosince 2023
od 20.00 hodin

k tanci zahraje
Rose Melody

velký sál v hale
Na Chrupavce

vstupné
300,- Kč

prodej vstupenek na Obecním úřadě a v bistro Žlutá karta

Stonožka Líbeznice s týmem Líbeznický koloběh
všechny srdečně zvou na tradiční akci

ANDĚLSKÁ CESTA

Sobota
2. 12. 2023

Start a cíl:
areál ZŠ a ZUŠ Líbeznice

**Soutěž pro rodiny
s dětmi na trase 3 km**

Registrace: 16:00–16:30 (start po registraci)
Startovné: 80 Kč za dítě

POVINNÁ VÝBAVA PRO ZÁVODNÍKY:
baterka nebo lucerna a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ:
www.libeznickykolobeh.cz

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

Stonožka Líbeznice s týmem Líbeznický koloběh
všechny srdečně zvou na

VÁNOČNÍ večerní BĚH

Pátek
1. 12. 2023

Start a cíl:
areál ZŠ a ZUŠ Líbeznice

✱ **Závod v běhu na trati 5 km**

Prezence: 18:15–18:45
Start: 19:00
Startovné: 100 Kč na osobu

POVINNÁ VÝBAVA PRO ZÁVODNÍKY: čelovka a dobrá nálada
REGISTRACE A VÍCE INFORMACÍ: www.libeznickykolobeh.cz
Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

ADVENT JEDU EDU!

OZDOB SI S NÁMI VÁNOČNÍ STROMEČEK

Jsou zváni děti i dospělí,
na které čeká malé
občerstvení,
teplé nápoje, tvoření
a možnost si zakoupit
drobnosti
pro paní učitelky, prarodiče
nebo jen pro radost.

**08.12.
2023**

17.00–20.00
Na Zvonici 146,
Líbeznice

✱ **VSTUP ZDARMA** ✱

www.jeduedu.cz

VILA
VOLMAN

Navštivte klenot
české meziválečné
architektury

Dárkové poukazy
na vilavolman.cz

MERIDIAN

ČESKO-BRITSKÁ ZÁKLADNÍ ŠKOLA

**Dvojazyčná výuka již od
1. třídy**

**Zavedené prostředí
mezinárodní školy**

☎ +420 778 554 774

✉ info@skolameridian.cz

📍 Frýdlantská 1350/1,
Kobylisy, Praha

🌐 www.skolameridian.cz

STATEK LÍBEZNICE

místo pro celou rodinu...

Srdečně vás zveme k návštěvě nově zrekonstruovaného Statku Líbeznice, kde se pohodlí, chuť a krása spojují v jedinečnou symbiózu služeb pro rodiny. Naše provozy na vás čekají s otevřenou náručí, abyste si mohli užít pobyt plný radosti a zážitků. Nechte se unést tímto kouzelným místem.

www.stateklibeznice.cz

Družstevní 32, Líbeznice

POŘAD VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB v kostele sv. Martina v Líbeznícih

24. 12. Štědrý den (neděle)

10 hod. Mše sv. s lidovým zpěvem
(liturgie 4. neděle adventní)

16 hod. Vánoční mše pro rodiny s dětmi
koledami a hudebním doprovodem dětí

Řídí Marek Štryncel, na varhany hraje
Iva Štrynclová

22 hod. Půlnoční mše

Pastorely a koledy s doprovodem
varhan, trubky

Zpívá malý sbor, řídí a na varhany hraje
Lucie Stollová

25. 12. Boží hod (pondělí)

10 hod. Mše sv. s lidovým zpěvem

31. 12. Svátek Svaté rodiny (neděle)

10 hod. Mše sv. s lidovým zpěvem

31. 12. Silvestr (neděle)

16 hod. J. J. Ryba: Česká mše vánoční

Velký sbor, sóla, orchestr a varhany
Řídí Lucie Stollová

2024

1. 1. Nový rok (pondělí)

10 hod. Mše sv. s lidovým zpěvem

7. 1. Křtu Páně (neděle)

10 hod. Mše sv. s lidovým zpěvem

3. PROSINCE NEDĚLE

VÁNOČNÍ TRHY

NA NÁMĚSTÍ V LÍBEZNÍCÍCH

Vánoční trhy + od 14:00 Zpívání koled se žáky ZŠ Líbeznice + 17:00
Rozsvěcení vánočního stromu + 17:45
Koncert v kostele – David Uličník a Orchestrion + 18:00

Pořádá kulturní výbor obce Líbeznice

KALENDÁŘ AKCÍ 2023

1. 12. VÁNOČNÍ VEČERNÍ BĚH
– Sportovní hala Na Chrupavce

2. 12. ZAHAJOVACÍ PLES
– Sportovní hala Na Chrupavce

2. 12. ANDĚLSKÁ CESTA
– Sportovní hala Na Chrupavce

3. 12. VÁNOČNÍ TRHY, ROZSVĚCENÍ
VÁNOČNÍHO STROMU A KONCERT
V KOSTELE SV. MARTINA

16. 12. VÁNOČNÍ TURNAJ V KOPANÉ
– Sportovní hala Na Chrupavce

17. 12. II. LÍBEZNICKÝ KARNEVAL NA LEDĚ
– Areál zdraví

24. 12. SETKÁNÍ S PUNČEM A ROZDÁVÁNÍ
BETLÉMSKÉHO SVĚTLA
– Mírové náměstí

Obec Líbeznice

Spolkové akce, ostatní akce nebo akce
pořádané z grantu pro kulturu a sport

1. FC Líbeznice

KALENDÁŘ AKCÍ

1. 12. Koncert dechové třídy Z. Vohryzkové,
18:00 hodin

5. 12. Koncert houslové třídy J. Štrynclové,
18:30 hodin

6. 12. Mikulášský koncert, 18:30 hodin

11. 12. Koncert flétnové třídy G. Žižkové, 18:00 hodin

12. 12. Koncert žáků A. Gaálové a N. Novotné,
18:30 hodin

13. 12. Koncert třídy bicích nástrojů O. Veselého,
18:30 hodin

14. 12. Koncert violoncellové třídy H. Matyášové,
18:00 hodin

18. 12. Koncert klavírní třídy Ivy Štrynclové,
17:00 hodin

18. 12. Koncert žáků Š. Camfrly, 18:30 hodin

19. 12. Koncert žáků V. Dvořáčkové Žofákové,
18:30 hodin

20. 12. 12. vánoční Líbeznění, 18:00 hodin